

II. Pašijní hodina

Středa

31.3.2021

Introit: Iz41,10

Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh.
Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti.

Píseň: EZ323, 4-5

(nápěv)

1. Ó ze - mě, hled', tvá spá - sa, tvůj
ži - vot a tvá krá - sa na kří - ži
zha - sí - ná. Ten Kní - že ve - leb - no - sti
však rá - ny, smích a zlo - sti
již ti - še od všech při - jí - má.

- 4 To já a moje činy, mé zrady a mé viny jsou příčinou tvých bēd.
Jak písku, který leží u moře na pobřeží, i mých je hříchů bezpočet.
- 5 To já měl každodenně nést svůj trest zaslouženě a končit v temnotách.
Tys zvolil moji cestu, vzal tíhu mého trestu, mé odsouzení a můj strach.

Modlitba

Čtení: Mk14,12-16

Prvního dne nekvašených chlebů, když se zabíjel velikonoční beránek, řekli Ježíšovi jeho učedníci: „Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“ Poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do města a potká vás člověk, který nese džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři: ‚Mistr vzkazuje: Kde je pro mne světlice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka?‘ A on vám ukáže velkou horní místnost, zařízenou a připravenou; tam pro nás připravte večeři!“ Učedníci šli, a když přišli do města, našli všecko, jak jim to řekl; a připravili velikonočního beránka.

104. Nevinnosti milá, co jsi učinila

z roku 1636

z Cithary Třanovského

The image shows a musical score for a hymn. It consists of three systems of music, each with a vocal line and a lute accompaniment line. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The lyrics are written below the vocal lines. The first system is marked with a '1.' and a repeat sign. The second system is marked with a '2.' and a repeat sign. The third system is the final line of the hymn.

Ne-vin-no - sti mi-lá, co jsi u-či - ni - la?
Za ko-ho u - mí-ráš, za ko-ho od -
bý - váš? Tak mi - lost - ně, ač ža - lost - ně,
za ko-ho u - mí-ráš, či to vi - nu smý - váš?

- 1 Nevinnosti milá, co jsi učinila? Za koho umíráš, za koho odbýváš?
Tak milostně, ač žalostně, za koho umíráš, či to vinu smýváš?
- 3 Křesťane, polituj bezbožný život svůj! Za hříšné své sluhy Pán, hle,
platí dluhy. Odpuť zlosti, nepravosti pro Páně zmučení a pro své spasení.

Čtení: Mk14,17-25

Večer přišel Ježíš s Dvanácti. A když byli u stolu a jedli, řekl: „Amen, pravím, vám, že jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí.“ Zarmoutilo je to a začali se ho jeden po druhém ptát: „Snad ne já?“ Řekl jim: „Jeden z Dvanácti, který se mnou namáčí chléb v téže míse. Syn člověka odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu, který Syna člověka zrazuje. Pro toho by bylo lépe, kdyby se byl vůbec nenarodil. Když jedli, vzal chléb, požehnal, lámal a dával jim se slovy: „Vezměte, to jest mé tělo.“ Pak vzal kalich, vzdal díky, podával jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim: „Toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé. Amen, pravím vám, že nebudu již pít z plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu pít nový kalich v Božím království.“

277. Krev Kristova a spravednost

M. L. Zinzendorf

Ženeva 1551

The image shows a musical score for the hymn 'Krev Kristova a spravednost'. It consists of three systems of music, each with a treble and bass staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The melody is primarily in the treble clef, with the bass clef providing harmonic support. The music is written in a simple, homophonic style characteristic of early Pietist hymns.

- 1 Krev Kristova a spravednost je svatební můj šat a skvost,
jímž pro nebe se přistrojím a před Bohem ctně obstojím.
- 6 Té svaté krve krůpěje jsou jediná má naděje,
buď živ jsem nebo umírám, ke krvi kříže zření mám.
- 7 Jsa také jist, že pro tu krev již netíží mě Boží hněv
a že již nejsem ďablův man: s radostí činím, co chce Pán.

Čtení: Ž23,1;3;5

Hospodin je můj pastýř, nebudu míti nedostatek.
Naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.
Prostíráš mi stůl před zraky protivníků,
hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.
Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi!

Píseň: 115, 6

(nápěv)

Kri-stus, při-klad po-ko-ry, Pán náš mi-lo-sti-vý,
Ot-ce své-ho Syn mi-lý a jed-no-ro-ze-ný,
pro hřiš-né-ho člo-vě-ka rá-čil bý-ti chu-dý

- 6 S pláčem ovci hledaje, jež byla ztracena,
nalezna ji, milostně vzal na svá ramena,
dobrý pastýř pokrm svým věčný jest připravil,
když za ovce milé svou duši položil.

Čtení: Mk14,26-31

Když zaspívali chvalozpěv, šli na Olivovou horu. Ježíš jim řekl: „Všichni ode mne odpadnete, neboť je psáno: ‚Budou bít pastýře a ovce se rozprchnou‘. Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.“ Tu mu Petr řekl: „I kdyby všichni odpadli, já ne.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím tobě, že dnes, této noci, dřív než kohout dvakrát zakokrhá, právě ty mě třikrát zapřeš.“ On však ještě horlivěji prohlašoval: „I kdybych měl s tebou umřít, nezapřu tě.“ Tak mluvili všichni.

Píseň: 112, 5

(nápěv)

- 5 Já nespustím se tebe, ó rač se ke mně znát,
uč mne tvou cestou v nebe vždy za tebou se brát.
V tvé smrti je mé žití
a krev tvá nevinná má lékem duši býti
a spása jediná.

Čtení: Mk14,32-42

Přišli na místo zvané Getsemane. Ježíš řekl svým učedníkům: „Počkejte tu, než se pomodlím.“ Pak vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Přepadla ho hrůza a úzkost. I řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“ Poodešel od nich, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li možné, minula tato hodina. Řekl: „Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mě tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.“ Přišel k učedníkům a zastihl je v spánku. Řekl Petrovi: „Šimone, ty spíš? Nedokázal jsi jedinou hodinu bdít? Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé.“ Znovu odešel a modlil se stejnými slovy. A když se vrátil, opět je zastihl spící; oči se jim zavíraly a nevěděli, co by mu odpověděli. Přišel potřetí a řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? Už dost! Přišla hodina, hle, Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle, přibližuje se ten, který mě zrazuje.“

Píseň: 115, 4

- 4 Od Dábla pokušení, od lidí hanění,
od přátel utrhaní, od cizích rouhání
snášel, nikde nemaje své hlavě sklonění,
král nebeské slávy dán jest v pohanění.

Čtení: Ž38, 9;13;22a

Jsem ochromen, zcela zdeptán,
křičím a mé srdce sténá.
Ti, kdo mi o život ukládají, nastražili léčku,
kdo mi chtějí škodit, vedou zhoubné řeči,
po celé dny vymýšlejí záludnosti.
Na pomoc mi pospěš!

Píseň: 115, 5

- 5 Hlad, žízeň, horko, zimu, největší chudobu,
přijal na se člověka hříšného pokutu,
v potu tváří s bolestí i s pláčem pracuje
a věčného chleba synům dobýváje.

Čtení: Mk14,43-52

Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z Dvanácti. Velekněží, zákoníci a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi. Jeho zrádce s nimi domluvil znamení. Řekl jim: „Kterého políbím, ten to je; toho zatkněte, a pod dozorem odveďte.“ Když Jidáš přišel, hned k Ježíšovi přistoupil a řekl: „Mistře!“ a políbil ho. Oni pak na něho vztáhli ruce a zmocnili se ho. Tu jeden z těch, kdo stáli kolem, tasil meč, zasáhl veleknězova sluhu a uťal mu ucho. Ale Ježíš jim řekl: „Vyšli jste na mne jako na povstalce s meči a holemi, abyste mě zajali. Denně jsem vás učil v chrámě a nezmocnili jste se mne. Ale je třeba, aby se naplnila Písma!“ Všichni ho opustili a utekli. Šel za ním nějaký mladík, který měl na sobě jen kus plátna přes nahé tělo; toho chytili. On jim však nechal plátno v rukou a utekl.

Modlitba

Místo pro tiché modlitby

Otče náš, který jsi v nebesích,
posvěť se jméno Tvé.
Přijď království Tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jakož i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Neboť Tvé jest království i moc i sláva na věky.
Amen.

Požehnání:

A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum,
hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.

Píseň: 110, 2
(nápěv)

Má vi-ra po-hlí-ží, Be-rán-ku na kří-ži,

do tvých těch ran; krev, jež se prý-ští z nich, kéž můj i

sma-že hřích, bych s tebou v nebesích měl věč-ný stan.

- 2 Sil ty mne, Pane, sám,
ať v mdlobách neklesám,
bych tvým vždy byl!
Ó, přijmi oběť chval,
že's za mne život dal,
a dej, bych miloval
tě ze všech sil!